

Третият, предложен по-долу модел е следствие и съобразен с реалностите, в които живеем – финансов недоимък на държавата и общините, неподготвеността на приемните училища да посрещнат ромчетата, неубедителната мотивация на родителите на децата и от двете страни, нежеланието на държава и общини да поемат цялата отговорност за процеса на десегрегация, липсата на добре обучени учителски кадри за убедителна работа в условия на многокултурност, липсата на координация от редовия учител през училищното ръководство, общината, регионалните инспекторати по образование, Министерството на образованието и науката до университетите и Научноизследователския институт по образованието за общи усилия в процеса на организация и управление на процеса на десегрегация. Едновременно с това този модел е и отклик от изразеното становище на предложилите своята експертна оценка специалисти за повече възможности за избор и за запазване, а не редуциране на културното многообразие, за плурализъм и естествена еволюция на процеса на интеграция на ромите. Чрез него ще се създадат реални предпоставки и механизми за противодействие на асимилацията на ромските деца в новата образователна среда. Той е и доказал се в практиката реален модел чрез работата на описаната по-горе „Мултиетническа школа за деца и родители“ на нестопанската организация дружество „Еделвайс“, Ракитово, т.е. той е авторски. Най-ценното в него е, че той е не само апробиран, но и обединява положителните страни и примирява крайностите на другите два предложени модела. В региони, в които липсват сегрегирани детски градини и училища, може да се приложи самостоятелно и с водеща за него интеграционна функция. В регионите със сегрегационен проблем той може да допълва и надгражда Първи или Втори модел.

3.3. Трети модел

ЦЕЛ

Подготовка за процес на десегрегация и постепенно интегриране на ромските деца в приемните училища чрез съвместно обучение на ученици, родители, учители и общественици чрез подходящо избрани извънкласни образователни дейности.

ОПИСАНИЕ НА МОДЕЛА

Подходящ колектив от съмишленици, специалисти в областта на мултикултурното образование и културата на етническите и религиозните малцинства, на подходящо избрано неутрално място за водене на образователна дейност, дава възможност за среща между ромските, от една страна, и българските и други деца, техните родители и учители и водещите общественици в населеното място, от друга.

Организира се предварително проучване за предпочитаните извънурочни дейности от страна на различните ученици, които да позволяват интеркултурна работа. Най-мотивирани родители също се привличат към интеркултурното училище. Те стават основата на едно родителско интеграционно ядро, което постепенно мотивира и интегрира всички родители на представените деца. Учителите от интеркултурното училище повишават собствената си квалификация, чувствителност и знания чрез подходящи интерактивни и традиционни форми